

Panium – číslo sedem

Daniel 11 odhalený: Prorocké línie od roku 1989 po nedeľný zákon

Jeff Pippenger

2025-03-15

Pracujeme na tom, aby sme všetky línie jedenástej kapitoly Daniela spojili v súvislosti so skrytými dejinami štyridsiateho verša, ktorý predstavuje obdobie od roku 1989 až po nedeľný zákon v Spojených štátoch. Naším povolaním ako študentov proroctva je správne rozdeľovať slovo pravdy.

Usiluj sa, aby si sa Bohu osvedčil ako pracovník, ktorý sa nemusí hanbiť a ktorý správne rozdeľuje slovo pravdy. 2 Timotejovi 2:15.

Jedenástu kapitolu knihy Daniel možno rozdeliť na desať prorockých línií. Verše 1 až 4 predstavujú jednu prorockú líniu. Verše 5 až 9 predstavujú druhú líniu. Verš 10 predstavuje tretiu líniu. Verše 11 a 12 predstavujú štvrtú líniu. Piatu líniu tvoria verše 13 až 15. Šiestu líniu tvoria verše 16 až 22. Siedmu líniu tvoria verše 23 a 24. Verše 24 až 31 tvoria ôsmu líniu. Verše 31 až 40 tvoria deviatu líniu a desiatu, poslednú líniu tvoria verše 40 až 45. Týchto desať línií má byť spojených spolu, línia za líniou.

Koho bude učiť poznaniu? A komu dá porozumieť učeniu? Tých, čo sú odstavení od mlieka a odtiahnutí od prs.

Lebo prikázanie musí byť na prikázanie, prikázanie na prikázanie; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu:

Lebo zajakavými perami a iným jazykom bude hovoriť tomuto ľudu. Ktorým povedal: Toto je odpočinok, ktorým môžete dať odpočinúť ustatému; a toto je občerstvenie; ale nechceli počuť.

Ale slovo Hospodinovo im bolo: príkaz za príkazom, príkaz za príkazom; pravidlo za pravidlom, pravidlo za pravidlom; tu trochu a tam trochu; aby šli a padli nazad, a boli zlomení, a chytení do osídla, a zajatí. Izaiáš 28:9–13.

Každá z desiatich prorockých línií je, prirodzene, vzájomne prepojená, no v rámci každej línie možno rozpoznať osobitnú tému. Hoci každá línia má hlavnú tému, tieto línie nesú viac než jedno jediné svedectvo. Mám v úmysle určiť každú z tém v desiatich líniách.

Prvý riadok

Aj ja som v prvom roku Dária Médskeho stál, aby som ho posilnil a upevnil. A teraz ti oznámim pravdu. Hľa, ešte povstanú traja králi v Perzii; a štvrtý bude omnoho bohatší než všetci oni. A keď zosilnie vo svojom bohatstve, podnikne všetkých proti gréckemu kráľovstvu. Potom povstane mocný kráľ, ktorý bude panovať s veľkou mocou a bude robiť podľa svojej vôle. Ale keď povstane, jeho kráľovstvo bude rozbité a rozdelené na štyri nebeské vetvy; nie však jeho potomstvu, ani podľa jeho panstva, ktorým vládol, lebo jeho kráľovstvo bude vykorenené a pripadne iným, nie im. Daniel 11:1–4.

Prvý rok Dária označuje koniec sedemdesiatich rokov, a tým určuje prorocký čas konca. Do tretieho verša si Alexander Veľký zriaďuje svoje celosvetové kráľovstvo a vo štvrtom verši má byť jeho kráľovstvo vytrhnuté a rozdelené na štyri vetvy. Keď použijeme Dária ako čas konca v roku 1989, môžeme spočítať kráľov reprezentovaných v druhom verši. Keď Gabriel v prvom verši hovorí: „Aj ja som v prvom roku Dária“, nadväzuje tým na to, čo oznámil Danielovi na začiatku videnia, ktoré sa začalo v desiatej kapitole.

V treťom roku Cýra, kráľa Perzie, bolo zjavené slovo Danielovi, ktorého meno bolo Beltešaccar; a to slovo bolo pravdivé, ale určený čas bol dlhý; a porozumel tomu slovu a mal porozumenie videniu. Daniel 10,1.

Medzník, ktorý predstavuje „čas konca“, obsahuje dva symboly. „Časom konca“ pre Mojžišovu prorockú líniu bolo narodenie Árona, po ktorom o tri roky neskôr nasledovalo narodenie Mojžiša. Áron a Mojžiš sú v ich dejinách dvojitým symbolom „času konca“ a predobrazujú narodenie Jána Krstiteľa a o šesť mesiacov neskôr Ježiša. „Čas konca“ v roku 1798 označil zajatie rímskeho pápeža, ktorý nato zomrel v zajatí v roku 1799. Od „prvého roku Dária Médskeho“ až po „tretí rok Kýra, kráľa Perzie“; Dáriu a Kýros predstavujú „čas konca“ v roku 1989, lebo všetci proroci hovoria viac o posledných dňoch než o dňoch, v ktorých žili.

A toto všetko sa im prihodilo ako príklady a bolo to napísané na naše napomenutie, ku ktorým prišiel koniec vekov. 1. Korint'anom 10,11.

Dáriu a Kýros predstavujú Ronalda Reagana a Georgea Busha staršieho v roku 1989. Obaja boli v tom roku prezidentmi. Prvý verš jedenástej kapitoly umiestňuje videnie do tretieho roku Kýra, čo by predstavovalo Georgea Busha staršieho, ktorý nasledoval po Reaganovi, tak ako Kýros nasledoval po Dariovi. Druhý verš uvádza, že ešte povstanú traja králi a štvrtý bude omnoho bohatší než oni všetci. Záverečný „čas konca“ v jedenástej kapitole sa začína v roku 1989 a označuje, že po Georgeovi Bushovi staršom ešte povstanú traja králi, čím sa označujú traja prezidenti, ktorí nasledovali po Bushovi staršom. Títo traja králi boli Bill Clinton, George Bush mladší, Barack Obama, a potom najbohatší prezident Donald Trump „svojou silou“ a „prostredníctvom svojho bohatstva pobúri všetkých proti kráľovstvu Grécka“.

Tretí verš potom uvádza Alexandra Veľkého, a preto je predobrazom posledného vodcu Organizácie Spojených národov, ktorý sa v posledných dňoch spojí s pápežstvom, no ktorý, podobne ako pápežstvo, príde k svojmu koncu. Organizácia Spojených národov je siedmym kráľovstvom, predstaveným ako desať kráľov v Zjavení sedemnásť, a konfederácia desiatich kráľov súhlasí, že odovzdá svoje siedme kráľovstvo pápežskej šelme na jednu symbolickú hodinu.

A desať rohov, ktoré si videl, je desať kráľov, ktorí ešte neprijali kráľovstvo; ale dostanú moc ako králi na jednu hodinu spolu so šelmou. Títo majú jednu myseľ a odovzdajú svoju moc i silu šelme. Títo budú bojovať s Baránkom, a Baránok ich premôže, lebo on je Pán pánov a Kráľ kráľov; a tí, čo sú s ním, sú povolani, vyvoleni a verní. Zjavenie 17:12–14.

Tých desať kráľov je znázornených vo veršoch tri a štyri a takisto aj dejinami vzostupu a pádu Alexandra Veľkého, ktorý tieto verše naplnil vo štvrtom storočí. Grécko je tretím kráľovstvom biblického proroctva a je symbolom draka, jednej tretiny trojitej únie draka, šelmy a falošného

proroka. Na kríži bolo posolstvo „Kráľ Židov“ zaznamenané v hebrejčine, latinčine a gréčtine; predstavujú Židov, Rimanov a zvyšok zástupov z ostatných národov, ktoré mali byť v Jeruzaleme na Paschu. Gréci predstavujú draka, Rimania predstavujú šelmu a Židia boli falošným prorokom.

Prvé štyri verše jedenástej kapitoly označujú koniec pozemskej dračej moci, ktorá smilní s pápežskou mocou, keď sa uzatvára doba skúšky ľudstva. Tretí a štvrtý verš označujú posledný vzostup a pád posledného prejavu pozemskej dračej moci. Tieto verše sa prekrývajú s poslednými šiestimi veršami, ktoré označujú koniec šelmy, ktorá smilní s kráľmi zeme. Začiatok a záver jedenástej kapitoly označujú dejiny, v ktorých nepriatelia Boží prichádzajú k svojmu koncu a niet nikoho, kto by im pomohol. Prvé štyri verše zosúladené s poslednými šiestimi veršami, a tým nesú symboliku Desatora s tabuľou prvých štyroch prikázaní a tabuľou posledných šiestich prikázaní, pričom zároveň symbolizujú skúšku číslom desať.

Prvé štyri verše predstavujú začiatok, ktorý znázorňuje koniec a zároveň ukotvuje posolstvo tak, že sa začína v „čase konca“ v roku 1989. Tieto verše predstavujú obdobie od roku 1989 až do uzavretia času milosti pre ľudstvo, čím zhŕňajú posolstvo posledných šiestich veršov, ktoré sú rozmnožením poznania, odpečateného v roku 1989, a ktoré označujú udalosti spojené s uzavretím času milosti.

Tieto verše poskytujú prorockú kotvu na rozpoznanie toho, že počnúc rokom 1989 bude celkovo osem prezidentov, pričom ôsmy bude zo siedmich predchádzajúcich prezidentov, čím sa tento úsek spája so záhadou ôsmeho, ktorý je zo siedmich, čo je prorocká charakteristika, ktorá je prítomnou pravdou v posledných dňoch.

Témou, ktorú možno pochopiť prostredníctvom týchto veršov, je konečné zničenie dračej moci, ktorá smilní so smilnicou Týru. Smilnica smilní so všetkými kráľmi zeme, ale tak ako sa staroveké Francúzsko stalo prvorođeným synom katolíckej cirkvi, keď Chlodovik v roku 496 zasnubil svoj trón pápežstvu, tak aj zemská šelma Spojených štátov bude pri nedeľnom zákone prvou z kráľov, ktorá bude smilniť so smilnicou. Tak ako v záverečných šiestich veršoch, aj úvodné štyri verše označujú a zdôrazňujú všetky tri moci, ktoré vedú svet k Armagedonu, avšak témou v prvých štyroch veršoch je dračia moc predstavovaná Gréckom a Alexandrom Veľkým.

Reagan začal proces ôsmich prezidentov, ktorý teraz priviedol k poslednému z ôsmich prezidentov. Ôsmy prezident postaví obraz šelmy a presadí v Spojených štátoch nedeľný zákon, pričom zároveň sprostredkuje dohodu, ktorá ho ustanoví za hlavu Organizácie Spojených národov, ktorá práve v tom okamihu vstúpi do celosvetového vzťahu cirkvi a štátu pod zámienkou riešenia narastajúceho vojnového konfliktu radikálneho islamu.

Prechod Spojených štátov, ktoré sú zemskou šelmou zo Zjavenia trinástej kapitoly, z toho, že sú šiestym kráľovstvom biblického proroctva, do postavenia hlavy siedmeho kráľovstva biblického proroctva, pričom zároveň dovršujú nezákonný vzťah s ôsmym kráľovstvom biblického proroctva, je znázornený od verša jeden, ktorý označuje rok 1989, cez prezidentov, ktorí vedú k nedeľnému zákonu v Spojených štátoch, a bezprostredne nato je určený mocný kráľ, ktorý povstáva. Tým mocným kráľom je Trump, ktorý preberá kontrolu nad Organizáciou Spojených národov a ktorý ju teraz vopred pred svojimi požiadavkami práve rozkladá.

Druhá línia

Verše päť až deväť predstavujú prvú zmienku a podrobné, bod po bode podané vykreslenie boja medzi kráľmi severu a juhu, ktorý celá kapitola používa ako hlavné prorocké pozadie. Verš päť predkladá tému tohto úseku.

A kráľ juhu zosilnie; aj jeden z jeho kniežat, a bude silnejší než on a bude panovať; jeho panstvo bude veľkým panstvom. Daniel 11,5.

V texte sú predstavení Ptolemaios I. Sóter a Seleukos I. Nikátor. Obaja tvorili jednu štvrtinu „Diadochov“ (čo znamená nástupca) Alexandrovej ríše. Seleukos je v jedenástej kapitole prvým „kráľom severu“ a v zhode s pohanským Rímom, pápežským Rímom i moderným Rímom — Seleukos bol ustanovený ako prorocký kráľ severu až po troch hlavných víťazstvách alebo rozhodujúcich udalostiach: po opätovnom získaní Babylonu roku 312 pred Kr., po bitke pri Ipse roku 301 pred Kr. a po bitke pri Kúrupédiu roku 281 pred Kr. Tieto udalosti porazili jeho hlavných súperov, rozšírili jeho ríšu a upevnili jeho nadvládu v danej oblasti.

Druhá línia sa začína určením severného a južného kráľa v odlíšení od všetkých ostatných nástupcov (Diadochov) Alexandrovej rozdelenej ríše. Začína sa tým, že určuje, že severný kráľ nadobúda moc až po troch dobytíach. Potom v dejinách zápasu o nadvládu, ktorý sa po Alexandrovej smrti rozvinul vo veršoch šesť až deväť, označuje obdobie, ktoré sa končí zvrhnutím severného kráľa južným kráľom. Je to prvý z troch prípadov v jedenástej kapitole, keď južný kráľ zvíťazí nad severným kráľom. Poskytujú tri vnútorné svedectvá v rámci kapitoly, ktoré jasne ustanovujú medzníky dejín vedúcich k tomu, že južný kráľ porazí severného kráľa.

A južný kráľ bude mocný, a jeden z jeho kniežat; avšak ten bude mocnejší ako on a bude panovať; jeho panstvo bude veľkým panstvom. A na konci rokov sa spoja, lebo dcéra južného kráľa príde k severnému kráľovi, aby uzavrela dohodu; ale neudrží silu ramena, ani on neobstojí, ani jeho rameno; ale bude vydaná ona i tí, čo ju priviedli, i ten, ktorý ju splodil, i ten, ktorý ju v tých časoch posilňoval. Ale z výhonku jej koreňov povstane jeden na jeho miesto, ktorý príde s vojskom a vnikne do pevnosti severného kráľa, bude proti nim konať a zvíťazí. A odvedie do Egypta aj ich bohov do zajatia, aj ich kniežatá, aj ich vzácne nádoby zo striebra a zo zlata; a vydrží viac rokov než severný kráľ. Tak vojde južný kráľ do jeho kráľovstva a potom sa vráti do svojej krajiny. Daniel 11:5–9.

Historické naplnenie týchto veršov poskytuje vzor pre prorocké naplnenie tisícdeväťdesiatich rokov pápežskej vlády označených vo veršoch tridsaťjeden až štyridsať a prorocký vzor pre naplnenie jedenásteho verša, ktorý sa po prvý raz naplnil v roku 217 pred Kr. v bitke pri Rafii. Títo traja svedkovia určujú charakteristiky ukrajinskej vojny, v ktorej Putin, posledný kráľ juhu, zvíťazí nad zástupným vojskom pápežského kráľa severu.

Témou druhej línie prorockých dejín je, ako je pápežstvu v roku 1798 zasadená smrteľná rana, ako to znázorňujú verše päť až deväť a bitka pri Ráfii v jedenástom verši. Kráľ juhu, ktorým je Egypt, je dračia moc.

Synu človeka, obráť svoju tvár proti faraónovi, egyptskému kráľovi, a prorokuj proti nemu i proti celému Egyptu. Hovor a povedz: Takto vraví Pán Hospodin: Hľa, som proti tebe, faraón, egyptský kráľ, veľký drak, ktorý leží uprostred svojich riek, ktorý povedal: Moja rieka je moja vlastná a ja som si ju urobil sám pre seba. Ezechiel 29:2, 3.

Tri znázornenia, v ktorých v jedenástej kapitole kráľ juhu prevláda nad kráľom severu, sa spájajú, aby označili konečný pád kráľa severu vo verši štyridsaťpäť.

A postaví stany svojho paláca medzi morami na slávnom sväťom vrchu; no príde k svojmu koncu, a nikto mu nepomôže. Daniel 11,45.

V jedenástej kapitole sú tri línie, ktoré znázorňujú, ako juhový kráľ poráža severného kráľa, no keď severný kráľ prichádza k svojmu koncu a niet toho, kto by mu pomohol, nie je to také zjavné. Kniha Zjavenie však určuje, že je to dračia moc, ktorá ju zvrhne tým, že bude jesť jej telo a spáli ju ohňom. Keď je dračia moc rozpoznaná z knihy Zjavenie, môžeme vidieť kráľov, ktorí sú zároveň drakom a zároveň aj juhovým kráľom, a ktorí v štyridsiatom piatom verši zvrhnú severného kráľa. Tri priame svedectvá v tejto kapitole, ktoré všetky dosvedčujú svoje dokonalé naplnenie, ako je znázornené prostredníctvom spojenia kníh Daniel a Zjavenie.

Moderný pápežský kráľ severu prichádza vo verši štyridsaťpäť ku svojmu koncu a nikto mu nepomôže; a kniha Zjavenia označuje, ako pápežská moc prichádza ku svojmu koncu rukou dračej moci.

A desať rohov, ktoré si videl na šelme, tie budú nenávidieť neviestku, spustošia ju a obnažia, budú jesť jej telo a spália ju ohňom. Lebo Boh im vložil do srdca, aby vykonali jeho vôľu, aby boli jednomyselní a odovzdali svoje kráľovstvo šelme, dokiaľ sa nenaplnia slová Božie. Zjavenie 17:16, 17.

Desiati králi spália pápežského kráľa severu ohňom a budú jesť jej telo. Králi posledných dní sú dračou mocou.

„Králi a vládcovia i miestodržiteľia vzali na seba znamenie antikrista a sú predstavení ako drak, ktorý odchádza bojovať proti svätým—proti tým, ktorí zachovávajú Božie prikázania a majú vieru Ježišovu. Vo svojom nepriateľstve proti Božiemu ľudu sa usvedčujú aj z viny voľby Barabáša namiesto Krista.“ Testimonies to Ministers, 38.

Desiati králi sú dračia moc, ktorá je takisto znázornená gréckym kráľovstvom a Alexandrom. Títo králi sú južní králi, lebo sú znázornení faraónom, egyptským kráľom. Budú jesť jej telo, lebo sú aj prorockými „psami“, ktorých žalmista nazýva „zhromaždením bezbožných“.

Lebo psi ma obkľúčili; zhromaždenie bezbožníkov ma obkolesilo; prebodli mi ruky i nohy. Môžem spočítať všetky svoje kosti; oni sa dívajú a hľadajú na mňa. Delia si moje rúcho medzi sebou a o môj odev hádžu lós. Žalmy 22:16–18.

Pápežstvo je v štyridsiatom piatom verši kráľom severu a pápežstvo je v cirkvi Tyatíry predstavené Jezábelou.

Ale mám niečo proti tebe: trpíš ženu Jezábel, ktorá sa nazýva prorokyňou, a učí i zvádza mojich služobníkov, aby smilnili a jedli obetované modlám. A dal som jej čas, aby činila pokánie zo svojho smilstva, ale nečinila pokánie. Hľa, vrhnem ju na lôžko, a tých, čo s ňou cudzoložia, do veľkého súženia, ak nebudú činiť pokánie zo svojich skutkov. Zjavenie 2:20–22.

Jezabelin súd sa vykoná, keď ju zožerú psy.

A aj o Jezábel hovoril Hospodin takto: Psy zožerú Jezábel pri múre Jezreela. 1. Kráľov 21:23.

Psy predstavujú pohanský Rím, moc draka, lebo to bol pohanský Rím, ktorý ukrižoval Krista.

„V utrpeniach Krista na kríži sa naplnilo proroctvo. Storočia pred ukrižovaním Spasiteľ predpovedal, ako s Ním budú zaobchádzať. Povedal: „Obkľúčili ma psy; zástup zlosynov ma obkolesil; prebodli mi ruky a nohy. Môžem spočítať všetky svoje kosti; oni sa na mňa dívajú a zízajú. Delia si moje rúcho medzi sebou a o môj odev hádžu los.“ Žalm 22:16–18. Proroctvo týkajúce sa Jeho rúcha sa splnilo bez porady či zásahu priateľov alebo nepriateľov Ukrižovaného. Vojakom, ktorí Ho pribili na kríž, bolo dané Jeho oblečenie. Kristus počul spor tých mužov, keď si medzi sebou delili Jeho rúcha. Jeho sukňa bola utkaná vcelku, bez švu, a povedali: „Netrhajme ju, ale losujme o ňu, čia bude.““ The Desire of Ages, 746.

Desiati králi, ktorí sú psami, ktorí sú zhromaždením bezbožných, ktorí sú Gréckom a Egyptom, tiež spália neviestku ohňom.

A dcéra hociktorého kňaza, ak sa poškrvni smilstvom, poškrvňuje svojho otca; bude spálená ohňom. Leviticus 21:9.

Desiati králi spália neviestku ohňom, lebo sa vyznáva za kňazku, no je neviestkou.

A stane sa v ten deň, že Týr bude zabudnutý sedemdesiat rokov, podľa dní jedného kráľa; po uplynutí sedemdesiatich rokov bude Týr spievať ako neviestka. Vezmi gitaru, obchádzaj mesto, ty zabudnutá neviestka; ľúbozvučne hraj, spievaj mnohé piesne, aby si bola pripomenutá. A stane sa po uplynutí sedemdesiatich rokov, že Hospodin navštívi Týr, a ten sa vráti k svojej mzde a bude smilniť so všetkými kráľovstvami sveta na povrchu zeme. Izaiáš 23:15–17.

V piatom až deviatom verši a v tridsiatom prvom až štyridsiatom verši nachádzame svedectvo o tom, že pápežstvo príde k svojmu koncu rukou moci draka. Tento princíp sa v súčasnosti naplňa aj vo vojne na Ukrajine. Títo traja svedkovia nás informujú, že keď kráľ severu v štyridsiatom piatom verši príde k svojmu koncu a nikto mu nepomôže, drak zožerie jej telo a spáli ju ohňom. Na základe troch svedkov bude pohnútkou drakovho konania zahŕňať aj porušenú zmluvu.

Vo veršoch päť až deväť sa druhá sýrska vojna skončila zmluvou v roku 253 pred Kr. Vojna sa začala v roku 260 pred Kr. a sedem rokov po začiatku druhej sýrskej vojny bola uzavretá mierová zmluva tým, že kráľ juhu dal dcéru kráľovi severu, aby sa mohol oženiť s dcérou kráľa juhu a nastoliť pokoj prostredníctvom manželského zväzku. Sedem rokov po sobáši, v roku 246 pred Kr., kráľ severu odložil južnú nevestu a obnovil svoju pôvodnú manželku, ktorú bol odložil, keď sa

oženil s egyptskou princeznou. Pohnútkou kráľa juhu na vpád do severného kráľovstva a na zajatie severného kráľa bolo porušenie zmluvy.

Porušená zmluva predobrazovala porušenú Tolentinskú zmluvu z roku 1797, ktorá poskytla Napoleonovi pohnútku vziať pápeža do zajatia v roku 1798, tak ako Ptolemaios urobil Seleukovi v roku 246 pred Kr. Keď sa Ptolemaios III. po svojom víťazstve nad severnou seleukovskou ríšou Seleuka II. vrátil do Egypta, priniesol späť do Egypta toľko pokladov, že mu Egyptania udelili titul „Euergetes“ (čo znamená Dobrodinec) za to, že po mnohých rokoch navrátil ich „zajatých bohov“.

No z výhonku jej koreňov povstane jeden na jeho mieste; príde s vojskom, vnikne do pevnosti severného kráľa, bude proti nim konať a zvíťazí. A aj ich bohov odvedie do Egypta do zajatia, s ich kniežatami i s ich vzácnymi nádobami zo striebra a zo zlata; a bude trvať viac rokov než severný kráľ. Daniel 11:7, 8.

Keď Napoleon v roku 1798 zajal pápeža, ulúpil vatikánske poklady a priniesol ich späť do Francúzska, ako to predobrazoval Ptolemaios III., ktorý vzal poklady a tiež Seleuka II. späť do Egypta, kde Seleukos II. zomrel po páde z koňa. To predobrazovalo, že Napoleon v roku 1798 odňal pápežstvu šelmu, a smrť pápeža v roku 1799. Pápežstvo v Zjavení sedemnást' je ženou, ktorá sedí na šelme, a Seleukova porážka, zajatie a následná smrť po páde z koňa predobrazujú, že Napoleon odňal pápežstvu občiansku moc (predstavenú ako šelma v Zjavení sedemnást').

A odniesol ma v duchu na púšť. A videl som ženu sedieť na šarlátovej šelme, plnej rúhavých mien, ktorá mala sedem hláv a desať rohov. ... A anjel mi povedal: Prečo si sa čudoval? Ja ti poviem tajomstvo ženy i šelmy, ktorá ju nesie a ktorá má sedem hláv a desať rohov. ... A žena, ktorú si videl, je to veľké mesto, ktoré kraluje nad kráľmi zeme. Zjavenie 17:3, 7, 18.

Verše päť až deväť uvádzajú boj medzi severným a južným kráľom v jedenástej kapitole. Verš päť poskytuje oporný bod pre stotožnenie Ríma so severným kráľom, lebo označuje, že severný kráľ dobyje tri zemepisné oblasti predtým, ako získa najvyššiu vládu. Tieto verše poskytujú prorockú štruktúru, ktorá predkladá obdobie, keď severný kráľ vládne, no napokon prichádza k svojmu koncu. To je samotný predpoklad i zasľúbenie jedenástej kapitoly. Témou tejto línie je smrteľná rana pápežského severného kráľa, alebo, ako uvádza verš štyridsaťpäť, „príde ku svojmu koncu, a nebude mu pomoci“. Táto pravda je prítomnou pravdou v posledných dňoch.

Budeme pokračovať v nasledujúcom článku.